

תורה אביגדור

לילדים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: מירי וינרב

פרשת וישלח תשפ"ג

לעמוד על המשמר

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת וישלח תשפ"ג לַעֲמֹד עַל הַמִּשְׁמֶר

ראש העיר מקגיליקודי נשען לאחור בתוך כסא המנהלים המפאָר שבמשרדו, בעודו מביט על תמונתו הענקית שהיתה תלויה על הקיר.

"אדוני ראש העיר?" נשמע קולה של מזכירתו מבעד לאינטרקום. "יש לך טלפון."

"אני מצטער," ענה ראש העיר, "אולם כעת אני עסוק באפן חריג, אז אם לא מדבר במקרה חרום, לא אוכל לקבל את השיחה."

"הוא אמר שקוראים לו צדוק הצדיק."

"צדוק??? בטח, תעבירי אלי מיד את השיחה!"

מר מקגיליקודי הרים את השפופרת. "כן צדוק, איך אפשר לעזור לך?"

"שלום, אדוני ראש העיר," אמר צדוק. "אני מחפש עבודה. רציתי לדעת אם תרצה אולי לשכר שוב את שרותי כיועץ לענייני קבלה?"

"המממ..." הרהר לעצמו ראש העיר. "האמת היא שלאחר שנצחת בבחירות לראשות העיר, אני כבר לא כל כך זקוק ליועץ לענייני קבלה. אבל תאמר לי, כמה עבדת מאז שדברנו בפעם האחרונה?"

"אהה..." ענה צדוק בהסוס. "הייתי בכלא ירושלים..."

"עבדת בכלא? מצין! יש לי עבודה שמתאימה לך בדיוק - אנחנו מחפשים שומר חדש לשער בית הכלא שלנו כאן בסנט לואיס. מתי תוכל להתחיל בעבודה?"

"וואו! תודה רבה!" אמר צדוק והשמיע אנחת רוחה, "אני יכול להתחיל מידית - אניע לסנט לואיס בטיסה הבאה!"

-

מספר ימים מאחר יותר, צדוק כבר עמד בשערי בית הכלא, לבוש במדי צות בית הכלא. בעודו סוקר בשמחה את אזור הבניסה לבית הכלא, נשמעו קולות עליזים של מוסיקה, וכשהביט צדוק לכוון הצלילים הוא ראה את מקורם - "אוטו גלידה" התקרב לאזור בית הכלא. צדוק שכח לרגע את תפקידו, ורץ לעבר הרכב, מסמן לו לעצר.

צדוק נגש לרכב ובקש מהנהג לראות בעיניו את מבחר הגלידות, כדי שיוכל לבדק לאיזה מהם יש הכשר. צדוק היה כל כך עסוק בלבדק את אריזות הגלידות, עד שהוא לא שם לב לקול האזעקה שהחל להשמע מאחוריו. לאחר ששים לבחר גלידה ושלם

לאיש שבתוך הרכב, הסתובב צדוק על מנת לחזור לבתן השמירה, אבל הוא לא צפה לראות את המראה הבא: עשרות אסירים נמלטים מהשער שעליו הוא היה אמור לשמור.

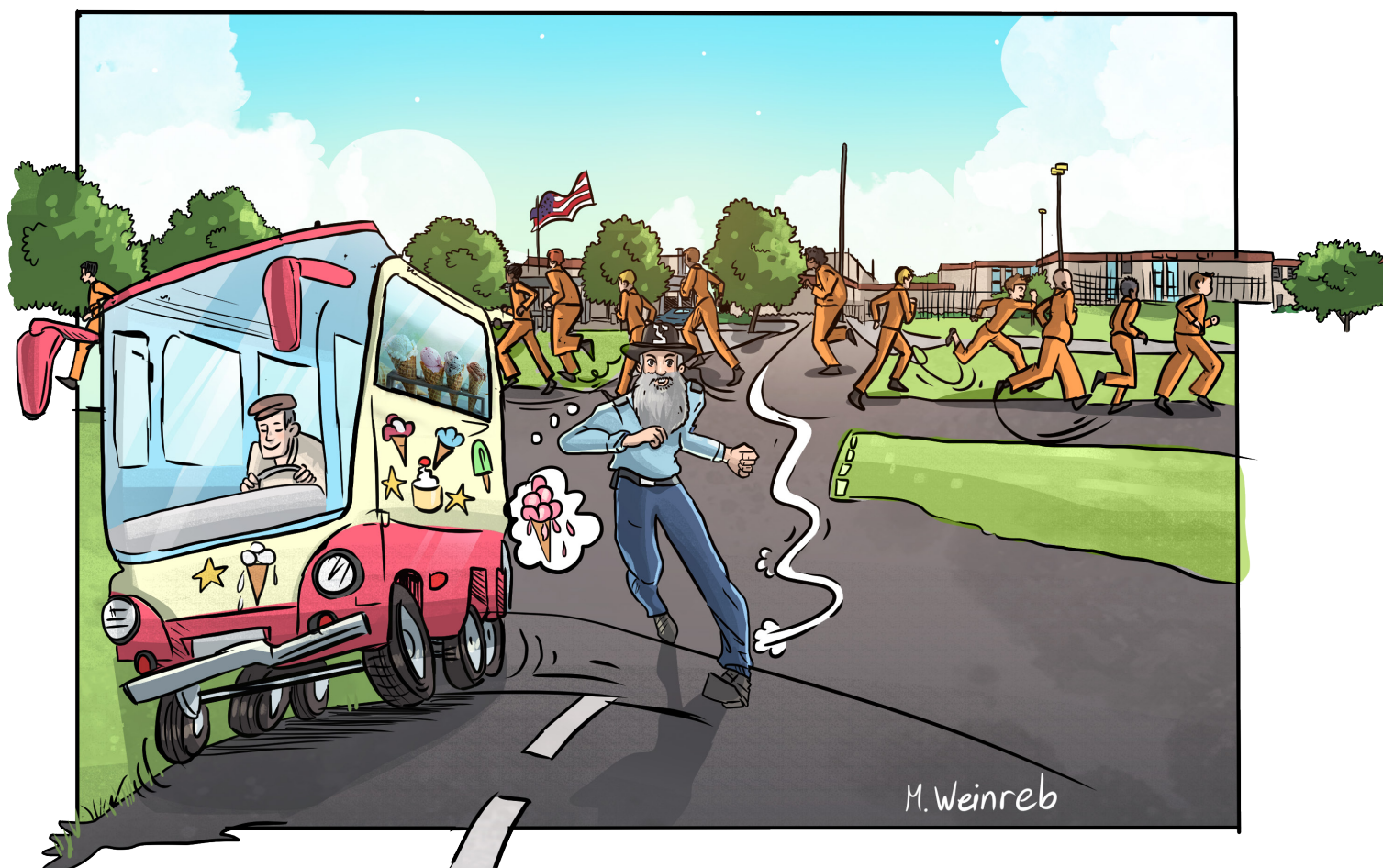
"עצרו! בשם החק!" צעק צדוק, אולם היה זה ללא הועיל. האסירים ברחו לכל הכוונים ועד מהרה לא נראה אפילו אסיר אחד. צדוק התישב ביאוש על הדשא והחל לבכות בכי תמרורים.

הרב ברומברג, שישב ולמד בבית הכנסת לפני תפלת מנחה, הסתובב לשמע קולות בכי הבוקעים מכוון דלת הכניסה לבית המדרש.

"צדוק, קרא הרב ברומברג. "מה קרה? למה אתה בוכה?"

"אוי, כבוד הרב, ילל צדוק, ופסע אל תוך בית המדרש. "איזה אסון!" וכאן ספר צדוק לרב כיצד הוא פטר מתפקידו על ידי ראש העיר מקגיליקודי בגלל טעות אחת קטנה, כי הוא הלך לקנות גלידה ובכך אפשר לאסירים להמלט מבית הכלא.

"אני לא מבין," התלונן צדוק. "הסחתי את דעתי רק לכמה דקות. בגלל זה מגיע לי להיות מפטר?"

"שב, צדוק," אמר הרב ברומברג, ומשך אליו כסא שעמד בסמוך. "אני רוצה להסביר לך משהו. אתה זוכר את ספור המאבק של יעקב אבינו שמזכר בפרשת וישלח?"

"נראה לי שכן," ענה צדוק. "הוא עלה להר והרים את ידיו, בעוד בני ישראל נלחמים נגד היונים, נכון?"

"לא בדיוק," הגיב הרב ברומברג. "יעקב אבינו התקף על ידי שרו של עשו, המכר גם בשמו השני - היצר הרע. ועל אף שיעקב נלחם בו בחרוף נפש במשך כל הלילה, הוא הרפה את אחיזתו למשך שניה אחת, וכך הצליח שרו של עשו להכות אותו בכף ירכו. מסבה זו יהודים אינם אוכלים את גיד הנשה עד עצם היום הזה, מפיון שגיד זה ממקם בירך הבהמה."

"אני לא מבין," אמר צדוק. "רק בגלל שיעקב אבינו נחלש לשניה אחת, אסור לנו לאכל חלק מסים מהבהמה? אם הוא היה חלש, הוא היה צריך ללכת ללמד שעורי האבקות!"

"צדוק, מדבר פה במאבק כנגד יצר הרע. 'שעורי ההאבקות' לקרב הזה נלמדים בספרי המוסר, כגון מסלת ישרים, שערי תשובה וחובות הלכות."

"מה שקרה היום, זה שהיצר הרע שלך הסיח את דעתך על ידי אוטו גלידה, ותראה מה קרה! למוד המוסר והעבודה המוסרית הם הדרך להרגיל את עצמנו לא להרפות מהקרב מול יצר הרע, אפלו לא לשניה אחת, כדי שדברים מעין אלו לא יחזרו על עצמם."

"הרב שלי בירושלים, הרב וולנדר, אמר לי ללמד בספרים הללו," אמר צדוק לאחר הרהור קל. "אולי כדאי שאשוב לארץ ישראל, אל מורי ורבי, כדי שאוכל ללמד ביצד להאבק ביצר הרע."

שבת שלום ומברך!

צידה לדרך

אנחנו נמצאים במאבק תמידי מול היצר הרע שלנו, ואם נרפה אפלו לרגע, ההשלכות יהיו נצחיות. עלינו להזהר מאוד!